

RAKVICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2/76.89

č. 2/1989

VDÁVÁ RADA MNV A KULTURNÍ KLUB V RAKVICÍCH

Rakvičané, na slovíčko

... kdo přijel ve druhém čtvrtletí do Rakvic, snad si i pomyslel, že zázraky se dějí. Po létech "stopstavu" na plynofikaci se najednou tato akce rozběhla rychleji, než jsme vůbec plánovali. Bylo to umožněno tím, že MNV měl v předstihu akci projekčně připravenou a tato mohla být ihned realizována, když na jiném místě v okrese obdobná akce vypadla. Je to chvályhodné a povzbudivé i pro další naše budovatelské záměry.

Toto číslo Zpravodaje věnujeme především životnímu prostředí, abychom se i my přihlásili k celosvětovému úsilí za záchranu přírody, zdraví a dokonce i života obyvatel naší modré planety. Výhodou je, že každý z nás pro to může hodně udělat. Většina občanů to už i pochopila a hodně divokých skládek z obce zmizelo. Pořád je však ještě dost těch, ke kterým se společný pocit odpovědnosti nebo právní vědomí ještě nedostaly. O jiných těžkostech a práci komise ŽP píšeme uvnitř čísla.

V období hodů bývají Rakvice krásnější než jindy. Chceme se ukázat před hosty, rodáky i přespolními návštěvníky. Troufám si však vyslovit přání, aby nám "hodové Rakvice" vydržely po celý rok. Vždyť je zvelebujeme hlavně pro sebe a krásná domovina je tou nejlepší vlasteneckou výchovou, kterou můžeme obdařit naše potomky.

"Tož, pojďme pod máju, abychom nedali umřít pěkné tradici, pojďme si zazpívat, zatancovat a pobavit se po dobře vykonaném díle."

R. OBHLÍDAL

Z práce rady MNV v Rakvicích

Poslední řádné plenární zasedání MNV Rakvice, které se konalo 25. 5. 1989 projednalo mimo jiné kádrovou změnu ve funkci tajemníka MNV. Na základě žádosti tajemníka MNV soudruha Petra Valouška, který požádal radu MNV o uvolnění z této funkce, plenární zasedání jeho žádosti vyhovělo a uvolnilo jej z této funkce.

Novým tajemníkem MNV Rakvice byl zvolen ing. František Režný, poslanec MNV, který byl kádrovou rezervou na tuto funkci. Tuto funkci převzal k 1. červnu tohoto roku.

Soudruh Petr Valoušek vykonával tajemníka MNV od listopadu 1976. Rada MNV ocenila jeho dlouholetou obětavou práci a zástupce ONV předal soudruhu Valouškovi Pamětní medaili ONV Břeclav. Nově zvolenému tajemníkovi MNV přejeme mnoho úspěchů v této práci.

Dobře pokračuje II. etapa plynofikace naší obce. V letošním roce bude položen hlavní plynovodní řád v ulicích U hřiště, Ulička I a II, Zahradní, Svislá a U luže, včetně regulační stanice ze středotlaku na nízkotlak u družstevního sklepa.

Jistě jste si mnozí povšimli složených betonových sloupů a ostatního materiálu před Univerzalem a na parkovišti u JZD. Jihomoravské energetické závody Brno, závod Hodonín jsou připraveni zahájit v měsíci červenci rekonstrukci rozvodů elektrické energie a to v ulicích Svislá, Obchodní a Družstevní. Většinou půjde o venkovní vzdušné vedení, jen malá část půjde v zemi kabelem. Tyto práce se neobejdou bez dočasného vypínání elektrického proudu v naší obci, hlavně v uvedených ulicích. O vypínání budete včas informováni. Dojde také k přerušení poslechu místního rozhlasu z důvodu demontáže vedení místního rozhlasu z některých sloupů elektrického vedení.

V červenci bude také pracovníky Vodohospodářských staveb Brno, závod Břeclav zahájena výstavba části vozovky Nové, dále Obchodní a Václavské. Dokončení zbytku vozovky Nové a U hřiště se počítá v příštím roce, a to za předpokladu zajištění projektové dokumentace od Hydroconsultu Bratislava, středisko Břeclav.

Dále probíhají závěrečné přípravné práce dvou významných akcí tohoto volebního období se zahájením na podzim tohoto roku a to čistička odpadních vod a přístavba pavilonu učeben při Základní škole.

Již dnes musíme pamatovat na další volební období 1991-1996. V tomto volebním období je naplánována výstavba nové Mateřské školy. V současné době proběhla jednání o zahájení projektových prací, abychom měli v předstihu projektové práce zajištěny nebo alespoň rozpracovány. Jednalo by se o čtyřtřídní mateřskou školu s příslušenstvím. S místem výstavby se počítá za nákupním střediskem Univerzal.

Stanislav KÁŇA
předseda MNV

ooo 000 ooo

Z práce komise životního prostředí

Komise životního prostředí při MNV pracuje, je ve střehu a její předseda Klement Minařík si už tolik nestěžuje. Skládky občanů před jejich domy mizí, přibývá pohledných a udržovaných zahrádek. JZD už na naše vesnické silnice nedováží tolik bláta z polí, v budoucnu nebude vůbec technika JZD používat vnitrověsilnicové silnice, budou se používat okružní cesty.

Není to dávno, co se sešli v JZD v kanceláři s. ing. Kancíra předseda rybářského svazu v Podivíně, zástupce rybářského svazu v Rakvicích a předseda komise pro životní prostředí při MNV. Důvod - osázení stromů kolem rybníků, (na dolním konci je posledně velmi aktivní traktorista vyoral) nedoorávání polí až ke břehům rybníků a při této příležitosti s. ing. Kancír slíbil, že JZD vysadí stromořadí od hřiště po železniční most. Sehnat vhodné sazenice je ovšem vždy potíže, ale osázení polních cest, těch hlavních by určitě vylepšilo naši krajinu. Naši předkové nám vysázeli stromy v sokolovně, na měšťance, u kostela, osázeli lipami hřiště v Nové ulici a mám takový dojem, že my od druhé války jsme pro sebe i své potomky nevysázeli vůbec nic, spíše naopak.

Největší starosti dělá komisi skládka ČSD za mostem. Nemálo urgencí putovalo na ředitelství drah a zatím marně. Je to sice jejich pozemek, ale pořádek přece si udělat musí. Jde o srovnání

hromad a oplocení pozemku, aby skládku nevyužívaly další podniky, jak se stává. Nakonec takový nepořádek je u naší vesnice a padá na naše hlavy a my přece chceme, aby okolí naší vesnice vypadalo pěkně.

Zdeněk POHL

ooo 000 ooo

Hlásí se základní škola

Červen se chýlí ke konci, žáci osmých ročníků nedočkavě počítají dny, kdy s jásotem opustí budovu školy naposled, aby se za několik desítek let zase s nostalgickým vzpomínáním do nich vrátili. Ti ostatní dohánějí poslední zanedbané hříchy, aby pro ně konec školního roku dopadl dobře. Vždyť museli letos zažít tolik zajímavých událostí, že se jim to někdy spojuje v jeden pestrý obraz. Je složen z mnoha barev. Každá barva znamená hezký zážitek, diplom, dopis od přítele, dárek či velký sportovní výkon, zajímavé divadelní představení, besedu v knihovně.

28. března přinesly děti kytičky a dárky nejen rakvickým pedagogům, ale také učitelům z družební školy z Madunic u Piešťan, kteří přijeli oslavit svůj svátek k nám. Po výměně zkušeností potěšily krásné písně pěveckého sboru LŠU všechny dospělé.

Duben žil 40. výročím založení PO SSM. Pionýři dostali ke svému svátku nejen věcné dárky od společenských organizací, ale patřil jejich zábavě jeden celý den. Touto cestou děkujeme také těm, kteří se podíleli na organizaci toho slavnostního dne. Po slavnostním skupinovém shromáždění netrpělivě a s očima rozšířenými obdivem sledovali ukázkou historického šermu, zajímavé filmové představení a po obědě je čekaly nejrůznější sportovní soutěže, odměny, diplomy.

V tomto měsíci byla odměněna také dlouholetá práce modelářů ze Stanice mladých techniků při JZD Rudý říjen v Pakvicích. Dva nejlepší modely byly vybrány a oceněny také v krajském kole, z nich model žáka 4. třídy Davida Foldyny obdržel čestné uznání. Jemu i jejich vedoucímu D. Foldynovi k tomuto úspěchu gratulujeme.

V oboru elektroniky se zase vyznamenali žáci elektronického

kroužku při ZŠ a jejich "barevná hudba", kolektivní práce žáků Zbyňka Strmisky, Lub. Peše a Martina Kolečáka z 8. tříd získala v okresní soutěži I. místo a v krajské soutěži čestné uznání. Blahopřejeme nejen jim, ale také vedoucímu tohoto kroužku uč. Jar. Hamalovi.

V měsíci květnu jsme zase přivítali vzácnou návštěvu. Tentokrát to byli pedagogičtí pracovníci z družební školy v NDR z Rackwitz, z okresu Delitzsch. Líbila se jim celá škola, ale hlavně naše sportovní hala. Jak byli překvapeni, když je žáci naší školy vítali německy a recitovali německy básně! A krásné písně v podání záčků mateřské školy a souboru "Zpěvanky" pod vedením s. uč. Peši je jistě osvěžily. Už proto, že naši hosté měli za sebou dlouhou cestu a nepříjemnost s autobusem. Ředitelství ZŠ děkuje nejen vedení JZD, ale i ochotnému řidiči rakvického autobusu za pohotovou pomoc. Hosté z NDR také velmi ocenili pěkné a srdečné přijetí na MNV. Jedno páteční odpoledne jsme věnovali návštěvě dětí z Madunic. Kopaná je silná stránka našich chlapců, ale přesto podlehlí. Už se těší na odvetu. Tránují usilovně.

1. červen - MDD. Dárky, veselý karneval, soutěže, zpěv, recitace, hudba k tanci a rej masek v doprovodu místní hudební skupiny "Hydrant". Vydováděli jsme se všichni. Děkujeme všem brigádám soc. práce a složkám NF v Rakvicích i Přítlukách.

Milí dospělí, dostali jsme od vás tolik krásných dárků. Děkujeme. Jenže oslavy končí a nastává prostý, obyčejný všední den a nám někdy chybí slova: "Tak povídej! Já mám dnes, pro tebe času habaděj!" My víme, že ty vaše činnosti jsou veledůležité, ale naše dušička je plná, přetéká radostmi a strastmi. Vypněte tedy televizi nebo rádio a poslouvejte. To se toho dozvíte! Třeba vám to dnes připadne směšné, ale jednou, až se vám váš krok, rodiče, zpomalí, budeme to zase my, kteří svým dětem budeme vyprávět historky našeho dětství a poslouchat zase jejich velké radosti a starosti.

Skončily výlety, "Zpěvanky" navštívily Rožnov a čekají návštěvu od nich. Nu, pak už jen pro vysvědčení a hurá, prázdniny! Všichni si je zasloužíme.

E. FLEKOVÁ

Rakvická jezera a tůně.

Není to tak dávno, kdy rakvická luka byla protkána řadou jezer, jezírek, tůní a vodních toků. Ke stojatým vodám patřily Jezera, Pod panskú lůčkú, Holinková, Frice, Kutnar, Gejl, Malý a Velký Trníček. Mezi poli byly rybníky na Rybničkách a uměle vytvořený Velký a Malý Šutrák. Dyje vzdálená asi 10 minut od rakvického katastru napájela při povodních jezera na lúkách. V té době v kraji vládla ekologická rovnováha. Byl potřebný soulad mezi rostlinami a živočichy, nutný i pro zdravý život lidí. Tehdy luka a lesy zněly ptačím zpěvem, voněly květem a svěží travou. Ve stromech na mezích i v Podoxu a Koze hnízdilo ptactvo, které dnes už nevidíme.

Vody poskytovaly nejen život vodnímu ptactvu, kterého tu bylo bohatě, ale i koupání lidem a pomáhaly osvěžovat ovzduší. Chodilo se na konvalinky, na procházky, sbírali jsme květiny i trávy do herbářů. Znali jsme zpěvné i vodní ptactvo, pozorovali lesní i polní zvěř. Nezřídka jsme byli svědky chování ptactva a zvěře, o kterém se dnešní mladý člověk doví jen z časopisů a literatury. Nejen to. Zajímal nás náš kraj i z historického hlediska. Bylo všechno jakési jiné, přátelské a srdečné. Věděli jsme, jaké poklady naše lesy a vody chovají. Dnes, tehdy rostoucí vodní květenu najdeme jen ve snímcích televize. Již tehdy byl pro nás jakýmsi tajemným jezírkem Kutnar. Dnes víme, že Kutnar je zkomírající tůň se vzácnou vodní chráněnou květenou a vodními brouky. Je na něj truchlivý pohled. Nikdo o jeho hodnotě z nás neví. Je zarostlý plevelí, že jí člověk nepronikne. Les Koza, v němž hnízdilo velmi vzácné ptactvo, ať to byla zlatožlutá žluva lesní, dudek nebo lelek. Byl to i sokol stěhovavý, či jiní vzácní ptáci. Koza je troskou lesa. Také po zániku jezírek a tůní zmizelo všechno vodní ptactvo. Nepřekážela by nám dnes už ani Holinková, kdysi stála plná vody a bahnitá v době, kdy jsme chodili na hody nebo výlety do Lednice. Zmizela. Po Fricce, kdysi plných leknínů a stulíků, orobince, ryb a divokých kachen, zbyly jen velké lebedy, hejna much a komárů.

Kdo z nás ví o posvátné půdě u Podoxa, o místě, kde se konal v roce 1869 tábor lidu, na něm Eduard Kornyšl ve svém projevu k účastníkům tábora hovořil o potřebě hospodářské nezávislosti českých rolníků a potřebě vlastního českého kapitálu. O tomto místě řekl: "Stojíme, moji bratří na půdě posvátné, na půdě posvěcené šlépějemi slovanských apoštolů Cyrila a Metoděje ..., stojíme na půdě vykoupené a zbrcené krví bratří našich, neboť dávno by byly koně divochů maďarských roznesli půdu na kopytech svých, kdyby rekovný vojvoda náš Břetislav je nebyl odkázal s krvavými lebkami do pustotin jejich"

Zmizel Velký i Malý trníček. Velký trníček býval koupalištěm těch odvážnějších, vždy s čistou vodou. Z vod, které byly ozdobou luk, zůstala jen vybagrovaná Jezera a Pod panskou lůčkou. Jsou lemovány topoly. Tyto vody jsou tiché, ponuré, bez čilejšího života. Na polední straně Jezer sedávají jen rybáři s očima upřenými na splávky svých rybářských prutů. Na břehu severním, jako zdvižený prst stojí nehybný bagr. Dřívější jezera a tůň na lukách nahradily umělé příkopy zarostlé, porostlé vrbicí, orobincem a bodláčím. Nebe čisté, bez ptactva. Snad jen vrána a někdy volavka nebo čáp proplují prostorem.

Zůstala jen hrázka, která byla vybudována pro ochranu rakvických polí a samotné vesnice. Hrázka, která nejen chránila proti záplavám, ale bývala i promenádou milenců. Je rámována starými topoly, zarostlá přebujelými mirabolankami, keři lísek, porostlá smotlachou, která nedovolí projít člověku. Snad je náhradou za dřívější remízky, které byly ochranou koroptvi a lovné zvěře. Snad dnes skýtlá úkryt zajíci nebo bažantu, který přežil. Hrázka je už jen svědkem bývalého úsilí rakvických občanů o ochranu proti povodním. Kdysi byla její pomoc nutná.

Zmizely i rybníky na Zárybnických. Zůstal jen Malý a Velký šutrák. Dnes Velký šutrák, který také býval koupalištěm mládeže, tiše dřímá, smutný, bez života. Voda tmavá, tichá, zasmušilá. Polem něho jen pár umírajících lind, keřů, mirabolanek a lísek. Uprostřed trochu orobince a smetí. Na břehu smutný rybář s tranzistorem.

Srovnejme si toto všechno v roce, který je vyhlášen rokem ekologie, Voláme po záchraně zdraví přírody, člověka. Zamýšlíme se nad tím, co pro ochranu našeho okolí uděláme?

JUDr. Hubert REŽNÝ

Kde je mi nejlépe

Mám známého, který snad projel celý svět. Nejprve jako letec, později jako obchodní zástupce. Několik let pobýval v Americe, Mexiku, Austálii, pobýval v Číně, Japonsku, v Evropě projel snad všechny státy a když jsem mu položil otázku, kde se mu nejvíce líbilo, kde by chtěl žít, dostal jsem překvapivou odpověď. "Budeš se divit, ale tady v Československu. Když projíždíš naší zemí a střídají se ti před očima scenérie hor, kopců, rovin, lesů, polí, jezer, údolí, pohledné vesničky a k tomu přidáš klimatické podmínky, to opravdu nenajdeš nikde na světě. Moc jsme si z té krásy pokazili, sami a vědomě. Nesmyslná honba za medailemi nás stála úbytek krásy, zdraví i léta dožití."

Žijeme v naší vesnici a žít tu budou převážně i naše děti. Braňme si ten kousíček země před módností a moderností. Nejde jen o velkopodniky, ale i o nás, záhumenkáře, vždyť kolem sebe vidíme bezohlednost některých lidí při sázení vinohradů. Každý z nás přece musí počítat s místem pro auto, frézu, nebo vlečku při vinnobraní. Není přece možné vysázet pole až k cestě a pak používat pro své auto nebo stroj sousedovo místo. Z těch pár hlaviček nikdo nezbohatne a současné, moderní a hodně používané heslo "Kdo umí, umí, kdo neumí čumí," nebo "Urvi co se dá", ještě nepomůže provolávajícímu, ani lidem kolem něj, protože - všichni tam jednou musíme a nakonec budeme mít všichni stejnou parcelu.

Zdeněk POHL

Kam za kulturou

- tradiční hoody se uskuteční v sobotu 24.6 ve 20 hod, v neděli 25.6 v 15 hod, v pondělí 26.6 v 17 hod a hodky v neděli 2.7 v 15 hod. K tašce hraje Lanžhotčanka.
- v pátek 30.6 ve 20 hod pořádá Kult. klub v Sokolovně koncert brněnské skupiny Poutníci.
- v sobotu 15.7 ve 20 hod pořádá Kult. klub v Sokolovně koncert Viléma Čoka se skupinou Nová růže.

→→→ PROMĚNY →→→

Rychtáři, purkmistři, starostové.

Správu rakvické obce v její historii vedli postupně rychtáři, purkmistři a starostové. Vystřídaly se jich za celou její historii velké počty. Některá jejich jména se nedochovala. Mezi správci Rakvic byli obyčejní správcové a vedle nich ti, kteří tvořili dějiny obce.

Víme, že Rakvice byly osidlovány jako zákupní vesnice. Zákup pozemků od vrchnosti pro osadníky prováděl osidlovatel, který dostal od vrchnosti právo prodávat vrchnostenskou půdu osadníkům. Ti za půdu museli jednak zaplatit, jednak robotovat a odvádět desátky. Osidlovatel za to dostal od vrchnosti největší statek. Byl svobodníkem, neboť nemusel robotovat a byl jmenován dědičným rychtářem. Byl zprostředkovatelem mezi osadníky a vrchností. Rozhodoval o sporech mezi občany vesnice. Neměl však právo hrdelní /trestní/. To příslušelo vrchnosti.

O prvním rakvickém rychtáři je zmínka v roce 1292. Zúčastnil se jednání při určování hranic mezi Přítlukami a Nejdkem. Jmenoval se Bertold. O dalším rychtáři Hanušovi je zmínka v dějinách obce Jherčic. Rychtář Hanuš koupil v roce 1361 v Uherčicích dvůr /svobodný/ za 30 hřiven. Byl dědičným rychtářem.

Po 126 let pak není o rakvických rychtářích žádný záznam. Teprve v roce 1487 je uváděn jako rychtář Lukáš Schvam. Tento spolu s ostatními staršími obce požádali biskupa olomouckého, aby dal souhlas k založení hřbitova u kaple sv. Ondřeje. Schvam už nebyl dědičným rychtářem. Funkce dědičných rychtářů nepřežila husitské války.

Další zmínka o rychtáři je pak z roku 1556. Byl jím Pavel Schreiber. Za jeho rychtářství se v Rakvicích začalo šířit pro-

testanství. To byli už u nás také Habáni. Za něho došlo k rozporům mezi rakvickým a podivínským farářem o desátky. Za rychtářství Tomáše Totolára v 80. letech 17. století došlo v Rakvicích k otevřeným třenicím mezi katolíky a protestanty. Spory došly tak daleko, že rakvičtí občané zavřeli kostel katolickému faráři Albrechtovi, odňali kostelu kalichy a mešní roucha a užívali farní pozemky. Albrecht i přes zásahy olomouckého biskupa Stanislava Pavlovašeho musel opustit Rakvice. Za něho byl přijat za faráře luteránský kněz Černovír. O těchto sporech které byly vedeny rychtářem Jakubem Hajdou, se dochovály záznamy. Po Jakubu Hadů /Hajdovi/ se vystřídalo 10 rychtářů. Na počátku 17. století byl rychtářem Martin Hadů. Za něho došlo v roce 1604 k vyplenění a vypálení Rakvic maďarskými vojsky šlechtice Bočkaje. Došlo i ke zboření kaple sv. Ondřeje.

Když začala 30.válka byl rychtářem Matěj Port a po něm ještě Jan Grycnar. Za Grycnara byly v roce 1623 Rakvice opět vypáleny a vypleněny pluky maďarského knížete Betlena Gabora. Za jeho rychtářství byli v roce 1622 vypovězeni z Rakvic Habáni. O dalším rychtářství je zmínka až v roce 1652. Byl jím Matěj Strnádko, který od vrchnosti Bedřicha hraběte z Oppersdorfu koupil v Rakvicích půllán. Ve třicetileté válce byly Rakvice úplně zničeny. Opuštěná půda byla po roce 1652 prodána novým osadníkům. Aby zkáza Rakvic byla odstraněna, prodala vrchnost půdu 28 novým usedlíkům. V roce 1653 darovala vrchnost obci vinohrad v Koziperkách, obnovila dřívější privilegie a udělila obci právo "na radnici nebo kdekoliv jinde" šenkovat víno. Od roku 1654 se vedle rychtářů dostávají do čela obce purkmistři. Došlo proto i k dělbě pravomoci ve správě obce. Purkmistr vykonával úřad jako pozdější starosta. Řídil obec spolu se staršími obce. Purkmistr i starší obce byli navrhováni valnou hromadou obce a potvrzováni vrchností. Rychtář naproti tomu byl spíše zástupcem vrchnosti. Měl v rukou policejní moc, to znamená, že chránil zájmy vrchnosti a vedl evidenci robot. Sám na rozdíl od purkmistra a starších obce nemusel robotovat ani odvádět desátky. Purkmistr nesl plnou odpovědnost za plnění povinností občanů a mohl být při nesplnění povinností občany vězněn. Je např. zaznamenáno, že purkmistr Jan Boleloucký "seděl v arestě 6 dní za celou obec", protože tato nesplnila kontribuce, nebo že v roce 1778 purkmistr Jan Machač, půlláník z č. 106 byl "arestýrován stran rekrútů", kteří před odvodem na vojnu

testanství. To byli už u nás také Habáni. Za něho došlo k rozporům mezi rakvicským a podivínským farářem o desátky. Za rychtářství Tomáše Totolára v 80. letech 17. století došlo v Rakvicích k otevřeným třenicím mezi katolíky a protestanty. Spory došly tak daleko, že rakvičtí občané zavřeli kostel katolickému faráři Albrechtovi, odňali kostelu kalichy a mešní roucha a užívali farní pozemky. Albrecht i přes zásahy olomouckého biskupa Stanislava Pavlova musel opustit Rakvice. Za něho byl přijat za faráře luteránský kněz Černovír. O těchto sporech které byly vedeny rychtářem Jakubem Hajdou, se dochovály záznamy. Po Jakubu Hadů /Hajdovi/ se vystřídalo 10 rychtářů. Na počátku 17. století byl rychtářem Martin Hadů. Za něho došlo v roce 1604 k vyplenění a vypálení Rakvic maďarskými vojsky šlechtice Bočkaje. Došlo i ke zboření kaple sv. Ondřeje.

Když začala 30.válka byl rychtářem Matěj Port a po něm ještě Jan Grycnar. Za Grycnara byly v roce 1623 Rakvice opět vypáleny a vypleněny pluky maďarského knížete Betlena Gabora. Za jeho rychtaření byli v roce 1622 vypovězeni z Rakvic Habáni. O dalším rychtáři je zmínka až v roce 1652. Byl jím Matěj Strnádko, který od vrchnosti Bedřicha hraběte z Oppersdorfu koupil v Rakvicích půllán. Ve třicetileté válce byly Rakvice úplně zničeny. Opuštěná půda byla po roce 1652 prodána novým osadníkům. Aby zkáza Rakvic byla odstraněna, prodala vrchnost půdu 28 novým usedlíkům. V roce 1653 darovala vrchnost obci vinohrad v Koziperkách, obnovila dřívější privilegie a udělila obci právo "na radnici nebo kdekoliv jinde" šenkovat víno. Od roku 1654 se vedle rychtářů dostávají do čela obce purkmistři. Došlo proto i k dělbě pravomoci ve správě obce. Purkmistr vykonával úřad jako pozdější starosta. Řídil obec spolu se staršími obce. Purkmistr i starší obce byli navrhováni valnou hromadou obce a potvrzováni vrchností. Rychtář naproti tomu byl spíše zástupcem vrchnosti. Měl v rukou policejní moc, to znamená, že chránil zájmy vrchnosti a vedl evidenci robot. Sám na rozdíl od purkmistra a starších obce nemusel robotovat ani odvádět desátky. Purkmistr nesl plnou odpovědnost za plnění povinností občanů a mohl být při nesplnění povinností občany vězněn. Je např. zaznamenáno, že purkmistr Jan Boleloucký "seděl v arestě 6 dní za celou obec", protože tato nesplnila kontribuce, nebo že v roce 1778 purkmistr Jan Machač, půlláník z č. 106 byl "arestýrován stran rekrútů", kteří před odvodem na vojnu

utekli. Od roku 1654 do roku 1850 se vystřídalo 37 purkmistrů a 43 rychtářů.

Za purkmistrovství Jana Machače a rychtářství Martina Foukala došlo v Rakvicích v roce 1738 k robotním nepokojům.

Od počátku druhé poloviny 18. století se začali rakvičtí rolníci vykupovat z poddanství. Bylo to za rychtářství Jury Hábla, majitele Půllánu č. 17 a purkmistrovství Josefa Průdka, majitele půllánu č. 39. Za sedmileté války měli velké starosti purkmistři Josef Průdek a Pavel Foukal se zásobováním vojsk procházejících naší obcí a s kontribucemi. Dokonce v roce 1757 za purkmistrovství Jiřího Hábla, majitele půllánu č. 11 byla v Rakvicích zřízena vojenská stravovací stanice. Rychtář Pavel Lukeš a purkmistr Jan Machač spolu s ostatními obyvateli Rakvic se dožili památného císařského patentu z 1. listopadu 1781 o zrušení selského nevolnictví. Nelehké řízení obce měl purkmistr Jiří Foukal, pololáník, který vedl Rakvice v letech 1800-1810. V roce 1805 až 1809, kdy byl i náš kraj okupován francouzskými napoleonskými vojsky, byly obci ukládány velké kontribuce. Rolníci utrpěli velké škody. Rakvicím bylo nařizeno dodávat vojákům víno, kořalku, mouku, seno, slámu aj. V roce 1809, kdy rakvičtí nesplnili všechny dodávky, byli vysláni přímo francouzští vojáci vymáhat nedodané zboží.

Od počátku 19. století do zrušení roboty se vystřídalo v Rakvicích 11 dalších purkmistrů a stejný počet rychtářů. To se už v těchto funkcích většinou střídali titíž občané. Např. Jan Foukal, půlláník na domě č. 32 byl v letech 1810 a 1811 rychtářem a v letech 1816 až 1818 purkmistrem. Jan Kamenský, který byl v letech 1819 až 1822 purkmistrem, byl v letech 1826-1829 rychtářem a podobně. Posledním purkmistrem Rakvic byl uvedený Jan Foukal a posledním rychtářem Jan Švásta z půllánu č. 23. Po vydání volebního zákona po zrušení roboty byl Foukal také prvním starostou obce. Tento starosta se těšil velké vážnosti. Říkalo se mu statkář, neboť vlastnil více půllánů, stejně jako Jan Švásta. O Foukalovi se dochovala pověst, že žádná dražba pozemků, domů nebo polí se neprováděla, dokud na ni nepřišel starosta Foukal. Přišel vždy slavnostně oblečen v čamaře. Prý někdy v létě přišel i bosky. Byl to pan starosta. Prý asi v té době vzniklo rčení, že "všecí radní chodili bosky, enom pan starosta nesl boty na rameně."

Janem Foukalem začala v Rakvicích éra starostů, kterých se v Rakvicích do skončení Rakousko-Uherska vystřídalo celkem 12. To už starostu volili vedle radních a okresního zastupitelstva všichni dospělí občané, kteří byli rozděleni do tří voličských sborů. Po Janu Foukalovi byl v roce 1861 zvolen Jakub Hajda, majitel púllánu č. 14. Za jeho starostenství byl do obecního zastupitelstva zvolen Eduard Kornyšl ve volbách v roce 1864. Hajda byl podruhé zvolen starostou. Za Jakuba Hajdy prožily Rakvice prusko-rakouskou válku. V dalších volbách v roce 1870 byl zvolen starostou Eduard Kornyšl, který povznesl nejen Rakvice, ale celý kraj na vysokou kulturní i sociální úroveň. Byl majitelem púllánu č. 140, založil první rolnický cukrovar v Podivíně, dlouhá léta byl poslancem zemského sněmu moravského a zastával řadu dalších funkcí. Jeho zásluhou se staly Rakvice přední obcí v kraji a za něho se rozvinul v Rakvicích i bohatý kulturní život.

Z dalších rakvických starostů je nutno se zmínit o Jakubu Hrdinovi, majiteli púllánu č. 23. Byl to opět osvícený rakvický občan, za něhož se v roce 1882 i díky učiteli Aloisu Mrštíkovi začala ochotnická divadelní činnost. Za Jakuba Hrdiny byl ustaven Sbor dobrovolných hasičů, zřízena zastávka "železná dráha", rozšířen obecní hřbitov. Založil školskou nadaci. Po Jakubu Hrdinovi starostoval Josef Průdek z čísla 86 a po něm v roce 1895 byl zvolen starostou Josef Krčka z domu č. 138. Za jeho starostování byly vysazeny ovocné stromy podél silnice na Trkmanice a podél svodnice /Trkmanky/. Byl založen potravní spolek, znovu zalesněn Podox, který byl v roce 1876 vysekán za starostování Josefa Hajdy z domu č. 138. Za starostování Josefa Krčky bylo zahájeno jednání o zřízení poštovního úřadu a vystavěna silnice do Přítluk. Dal podnět k založení Župní hasičské jednoty pro hustopečský okres, byl poslancem zemského sněmu moravského. Zastával vedle toho řadu hospodářských funkcí v okrese. V prvním roce 20. století byl zvolen starostou Václav Průdek, majitel domu č. 25. Založil obchod, který nesl a dostal firmu "Potravní spolek." Za jeho starostování byla založena Záložna Reiffesenova. Za jeho starostování po velkých povodních byla zvýšena a zpevněna hráz na lukách. V roce 1905 byl zvolen starostou Jan Kamenský z domu č. 109. Za jeho starostování

bylo mimo jiné ustanoveno vodní družstvo pro drenážování Žejdliček a Trávníků, ustaven místní odbor Národní jednoty a vytvořena organizace agrární strany a agrárního dorostu.

Posledním starostou Rakvic, před vznikem samostatného Československa, byl od roku 1909 Cyril Průdek z čísla 107.

JUDr. Hubert REŽNÝ

Slovácká povaha (povídka)

Červen - toť měsíc pro děti zkouškový, ale poslední před otevírajícím se prázdninovým dobrodružstvím a pro všechny Rakvičany měsíc hořový, ale ne pro všechny natolik pokročilý, aby v bečkách ještě něco zbylo. Stařečkovi Kvašákovi to letos nějak nevyšlo, "aj dyť sem přilil sem tam do téj pikule vody, zkrátka su na dně a nezbyvá mně než to pivo," smutně si stěžovali a každý den v podvečer si vyšli svoje dvě vypít.

Ten den všechna místa byla obsazena, jen ve vedlejší místnosti u jednoho stolu, kde seděli úplně cizí lidé, bylo jedno místo volné. Podle řeči pocházeli jistě z Čech a co je sem přivedlo, čert ví. Třeba se jen přišli osvěžit, jistě mají ještě dalekou cestu před sebou. Stařeček se dovolili, cizinci rádi vyhověli, a protože na stole měli litr vína, neváhali a nabídli i stařečkovi.

"Ná, proč bych se s vama chlapci nenapil" Doma, ať sem šetřil jak, v bečkách mám leda vzduch. Tož, na vaše zdraví!"

Sklenice zazvonily a hovor se rozproudil. Poptali se na život, na zdraví, na práci a pak že musí tam, kde jsou na dveřích dvě nuly. Tak zůstali stařeček sám s litrovkou na stole, v které byla necelá polovina vína. Obsah do nich padl jak do sudu, s chutí "mlazgli" a hned objednali nový litr, v němž upravili hladinu do polohy prvního litru a spokojeně čekali na návrat nenadálých kamarádů. Když se cizinci vrátili, stařeček už se zvedal ze židle.

Já se s vama chlapci lúčím, chťa, nechťa, mosím už dom. To víte starej člověk, nevydržím už dlúho sedět, mám strašný lúpání v kříži. Vypadá to, že dojde nečas. Tož, ať dobře dojedete a zas se negdy stavte."

Potřásli si rukama a stařeček jak se nenápadně objevili, tak i nenápadně zmizeli.

"Pane hospodský, platíme," volá jeden z nich a mává peněženkou.

"Tož, pánové, sú to dva litry vína, tři kávy, cigarety a zastavte se u nás zas."

"Jak to? My jsme poručili jenom jeden litr vína," protestují jeden přes druhého a odmítají zaplatit.

"Tož to teda pr," rázně začal hospodský. "Vy si nejprv pozvete hosta, zavdáte mu a potom za něho nechcete platit? Když jste odešli, tož ten váš host víno dojel, nechal donest novú flašu a z tej jste ten zbytek dopíjeli přece vy! Jste jedna parta, tož plaťte, nebo zavolám policajta."

Po tomto dialogu už nepadlo ani slovo, jenom ti tři po sobě spiklenecky mrkali. Zaplatili, v dobrém se rozloučili a před hospodou se srdečně zasmáli.

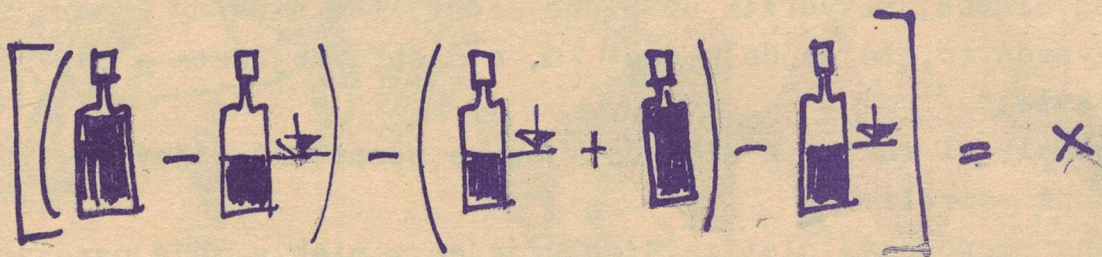
"Já jsem vám to říkal," povídá jeden z nich. "Tady na Slovácku o vtipné povahy není nouze. Tu nikdy nevíš, jestli si z tebe vystřelí ten co vypadá solidně, nebo úplně malý kluk."

A měl ten člověk velký kus pravdy. Povahy našich lidí utvářených a dotvářených vínem, sluncem a prací, jsou vtipné a veselé, sice také ohnivě, ale pro tentokrát ať se oheň vyřadí při verbuňku nebo při stavění máje a ne v hádkách a rvačkách.

Když jednou stařeček Kvašák čekali před lékárnou ve frontě, tu přišel mladík v zelené maskovací bundě a drze se postavil před stařečka. Ten ani nemrkli. Starší pán, který to viděl, se pak stařečka zeptal. "Proč jste se proti tomu drzému člověku nebránili?" "Co bych křičel, já semmu pěkně potichu v tej jeho bundě udělal cigaretů tři dírky a mám dušu na místě."

Tož, ať nám na ty hody popřeje počasí a všecí se dobře pobavijú!

Zdeněk POHL

SOZ

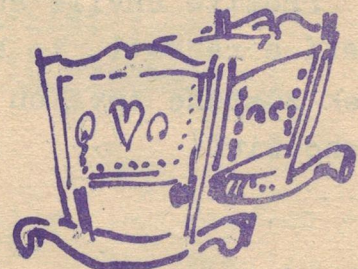

Sňatky

Látal Petr	-	Obhlídalová Leona	(Brno - Rakvice)
Měřinský Rostislav	-	Buchtová Radka	(Rakvice)
Nečas Jaromír	-	Zachová Ladislava	(Nikolčice - Rakvice)
Trávníček Václav	-	Minaříková Jaroslava	(Přebuz - Opatovice)
Krůza Oldřich	-	Krčková Jana	(Rakvice)
Car Ivan	-	Holešinská Irena	(Kupařovice - Zaječí)
Vajbar Lubomír	-	Vajbarová Šárka	(Rakvice)
Sláma Jiří	-	Valášková Lučka	(Zaječí - Přebuz)
Hublík Jiří	-	Trechová Alena	(Přebuz)

Narozené děti

Švástová Julie	čp. 760
Jílková Drahomíra	637
Stojanovová Táňa	578
Strýčková Markéta	598
Slámová Aneta	198
Svobodová Renata	173
Krásná Veronika	679
Balou Filip	374
Hudec Lubomír	116

Zemřeli

Průdková Mathilda	věk	88 let
Zachová Marie		84
Osika Břetislav		79

Z e m ř e l i

Valenta Rostislav	věk 69 let
Vajbar Oldřich	73
Malinka František	75

V květnu se v Rakvicích konalo setkání sedmdesátníků. Jeho účastníci zaslali předsedovi MNV a členkám SOZ děkovný dopis, který rádi zveřejňujeme.

Vážený soudruhu předsedo,
vážené a milé, členky Sboru pro občanské záležitosti.

Chceme Vám touto cestou vyjádřit hluboké a srdečné poděkování nás, "sedmdesátníků", za vysoce hodnotný, umělecky dokonalý program u příležitosti našeho přijetí v obřadní síni MNV v Rakvicích, při setkání jubilentů.

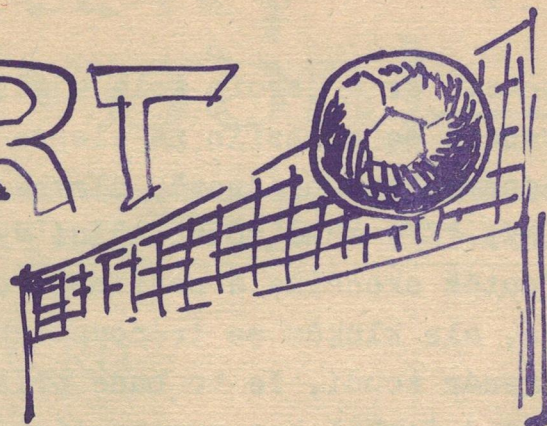
Svým působivým, obsahově hodnotným a kultivovaně předneseným projevem jste nám připravili nezapomenutelné zážitky, a obohatili naše setkání o krásný a hřejivý pocit nových lidských vztahů.

Prožité chvíle soustředění všech přítomných, v očích slzy, dojetí a radosti, to bylo naše velké poděkování. Hluboký zážitek zůstane trvalou a krásnou vzpomínkou nám všem do konce našeho žití.

Vděční účastníci ročníku 1919.

SPORT

F o t b a l

Naše fotbalová jednička přezimovala na 4. místě tabulky. V rámci přípravy absolvovala zimní turnaj a několik přátelských zápasů. V prvním mistrovském utkání nabrala "příznivý vítr", který si udržela po celé jarní kolo. Prohrála pouze jediné utkání a je najaře nejúspěšnějším mužstvem. Vedoucí celek NHKG Hustopeče bude asi dlouho vzpomínat na předposlední kolo, kdy byl na vlastní půdě deklasován Rakvicemi rozdílem třídy. Bodová ztráta z podzimu byla však velká a tak to v konečném součtu stačí "jenop" na 2. místo.

Jedním z důvodů zlepšeného výkonu byla kvalitní hra, osil v podobě Hnaníčka, Osičky a Kocmánka s Konečným, kteří už našli v mužstvu své pevné místo.

Bilance před posledním kolem: 34b. - skóre 65 : 38.

Nejlepší střelci v čteně přípravných utkání :

P o h l s 20 a K o n e č n ý s 12 brankami

Utkání doma :

Rakvice - Lokomotiva - 4 : 0	VTJ Pohořelice - Rakvice - 3 : 3
Rakvice - Přítluky - 1 : 1	Bořetice - Rakvice - 1 : 2
Rakvice - Slovan - 1 : 3	Kostice - Rakvice - 3 : 3
Rakvice - Podivín - 4 : 2	Sok. Pohořelice - Rakvice - 2 : 2
Rakvice - Lanžhot - 5 : 1	Křepice - Rakvice - 1 : 2
	Zaječí - Rakvice - 1 : 3
	Hustopeče - Rakvice - 1 : 4

POslední utkání doma s Popicemi už nemá vliv na 2. místo v soutěži pro naše barvy.

Dorostu se v jarním kole ujali M. Mikulič a M. Vajbar. Kvalitní vedení se odrazilo na zlepšeném výkonu, ale časem se projeví nedostatky v přípravě, hlavně slabá fyzička, která v náročné soutěži "KP" měla rozhodující význam pro výsledek několika utkání. Soutěž skončila a naši hoši obsadili 10. místo. Není to žádná sláva, ale klukům se trénovat chce, kádr v podstatě zůstává a tak trenér soudí, že to bude příští sezónu lepší. Hoši poznali, že se dobrý fotbal bez systematického vedení nedá hrát a je třeba si vážit trenérů, kteří trenérskou práci dělají na úkor svého volného času.

Dorostenci měli štěstí, což se nedá říct o žácích, kde je již několik let situace katastrofální. Chybí trenéři !!! Je opravdu těžké pochopit, že se ze stovek odchovaných fotbalistů nenajde někdo, komu leží rakvický fotbal na srdci víc než jenom z pozice diváka. Jak asi bude náš fotbal vypadat, až jej bude reprezentovat generace, která prohrává zápasy 30 : 0.

Antonín STRAKA

ooo 000 ooo

Rakvický zpravodaj č. 2 - červen 1989, vydává rada MNV a Kulturní klub v Rakvicích, vychází čtvrtletně v nákladu 500 výtisků, odpovědný redaktor ing. František Režný, grafická úprava František Zach, Střelcová Dagmar, tiskne OPS - provozovna Hustopeče u Brna.
Povoleno ONV č.j. o 370403687.
N e p r o d e j n é .